

گزارش

قطع آب در برخی محلات شهر به ۷ ساعت می‌رسد اصفهان در مِضیقَه آب

عاطفه علیان: تنش آبی در اصفهان به منازل مسکونی رسیده است و برخی محلات این شهر مانند خیابان سجاد قطع طولانی‌مدت آب را تجربه می‌کنند؛ به‌طوری‌که ساعات قطع آب گاهی به هفت ساعت می‌رسد. مسئله‌ای که زندگی روزمره مردم را مختل کرده است. در همین حال، تانکرهای آب که به‌عنوان راه‌حل موقت برای رفع نیازهای فوری مردم اعزام شده بودند، نتوانستند به طور کامل پاسخ‌گوی نیازها باشند.

شب تنش: قطعی طولانی آب شرب

برخی محلات شهر اصفهان ازجمله خیابان سجاد اصفهان، با مشکل جدی قطعی آب شرب مواجه شده‌اند. در خیابان سجاد قطع آب به هفت ساعت رسیده است و ساعات طولانی بدون آب، مشکلات زیادی برای مردم به همراه داشته است. فاطمه حیدری، یکی از ساکنان خیابان سجاد، دراین‌باره به «شرق» گفت: «از ساعت‌ها قبل متوجه شدیم که آب قطع شده و تا نیمه‌شب هیچ راهی برای تهیه آب نداشتیم. حتی تانکرهای آب که به منطقه کوی امام اعزام شده بودند، نتوانستند به‌طور کامل نیازهای ما را تأمین کنند. این وضعیت واقعا تحمل‌ناپذیر است.»

تانکرها، راه‌حل موقتی که کافی نیست

درحالی‌که تنش آبی در اصفهان به‌شدت گسترش یافته است، تانکرهای آب به‌عنوان یک راه‌حل موقت برای تأمین نیازهای فوری مردم به منطقه کوی امام و دیگر نقاط بحران‌زده اعزام شدند. اما این تانکرها نیز نتوانستند به طور کامل پاسخ‌گوی نیازها باشند. علی منصوری، مسئول تانکررسانی در اصفهان، دراین‌باره به «شرق» گفت: با وجود تلاش‌های مداوم برای تأمین آب از طریق تانکرها، در شرایط بحران‌های گسترده، این روش قادر به رفع کامل نیازهای مردم نیست. کمبود تانکر و ناتوانی در تأمین مقدار کافی آب، باعث شد نتوانیم به طور کامل مشکلات را برطرف کنیم. برای درک بهتر بحران آب شرب در اصفهان، با کارشناسان مختلف گفت‌وگو کردیم. علی اکبری، کارشناس منابع آب، وضعیت را بحرانی توصیف کرد و به «شرق» گفت: بحران آب شرب در اصفهان یه دلایل متعددی ازجمله تأخیر در بهره‌برداری از سامانه‌های جدید، برداشت‌های بی‌رویه از منابع آب و افزایش کم‌سابقه دما به مرحله بحرانی رسیده است. این بحران به‌ویژه با قطعی‌های مکرر آب شرب و عدم توانایی تانکرها برای رفع نیازها، به‌شدت ملموس است. او افزود: سرانه مصرف آب شرب در اصفهان به طور میانگین در حدود ۱۵۰ لیتر در روز برای هر نفر است، درحالی‌که سرانه مصرف آب در کشور به‌طور میانگین حدود ۲۵۰ لیتر است. این کاهش مصرف به دلیل بحران‌های آب و محدودیت‌های موجود است. این موضوع به‌ویژه در فصول گرم سال و با توجه به مشکلات زیرساختی، به یک بحران جدی تبدیل شده است. مهدی صادقی، متخصص بهداشت عمومی نیز تأثیرات بهداشتی بحران آب را بررسی کرد و به «شرق» توضیح داد: دسترسی نداشتن به آب تمیز و بهداشتی، می‌تواند به مشکلات جدی بهداشتی منجر شود. برای حفظ سلامت عمومی، تأمین پایدار آب شرب و بهبود کیفیت آن ضروری است. حالا پرسش این است که چرا سامانه دوم آب‌رسانی اصفهان بزرگ هنوز به بهره‌برداری نرسیده است؟ یکی از عوامل اصلی بحران آب شرب در اصفهان، تأخیر در بهره‌برداری از سامانه دوم آب‌رسانی است. این پروژه که به‌عنوان منبع جدید آب برای اصفهان طراحی شده بود، هنوز به بهره‌برداری نرسیده است. رضا قاسمی، مدیر پروژه سامانه دوم، درباره این تأخیر به «شرق» گفت: تأخیر در بهره‌برداری از سامانه دوم به دلیل مشکلات مالی، مسائل فنی و اجرایی به وجود آمده است. ما در تلاش هستیم تا هرچه سریع‌تر مشکلات را حل کرده و پروژه را به بهره‌برداری برسانیم. بحران بی‌آبی در اصفهان تأثیرات جدی بر زندگی روزمره مردم داشته است. کمبود آب تمیز و بهداشتی، به‌ویژه در شرایط پاندمی، می‌تواند منجر به شیوع بیماری‌های مختلف شود. مشکلات تأمین آب برای کسب‌وکارها و صنایع، منجر به افزایش هزینه‌ها و کاهش بهره‌وری شده است. دسترسی نداشتن به آب کافی برای مصارف خانگی و مشکلات ناشی از قطعی‌های مکرر، فشار روانی زیادی به مردم وارد کرده است. برای رفع بحران بی‌آبی در اصفهان و بهبود وضعیت آب شرب، اقداماتی اساسی لازم است. تسریع در بهره‌برداری از سامانه دوم و پروژه‌های آب‌رسانی دیگر برای تأمین آب شرب پایدار ضروری است و لازم است منابع مالی این پروژه ضروری تأمین شود. اجرای برنامه‌های بهینه‌سازی مصرف آب و مدیریت صحیح منابع برای کاهش بحران اهمیت دارد. آموزش عمومی درباره صرفه‌جویی و بهینه‌سازی مصرف آب می‌تواند به کاهش بحران کمک کند. بحران بی‌آبی در اصفهان، با قطعی‌های مکرر آب شرب و تأخیر در بهره‌برداری از سامانه دوم، وضعیت بحرانی را رقم زده است. سرانه مصرف آب شرب در اصفهان به طور میانگین به ۱۵۰ لیتر در روز برای هر نفر کاهش یافته است، درحالی‌که این شاخص در کل کشور حداقل ۲۵۰ لیتر است. مردم اصفهان با وجود مشکلات فراوان، سزاوار دسترسی پایدار به منابع آب و زندگی بهتری هستند. نیاز به همکاری و تلاش‌های مداوم برای بهبود وضعیت آب شرب و حل مشکلات موجود به‌شدت احساس می‌شود.

زهرا امیدعلی: رشد نقدینگی شتاب گرفت. آخرین گزارش بانک مرکزی حاکی از آن است که رشد نقدینگی در ۱۲ ماهه منتهی به خرداد امسال به ۲۶٫۸ درصد رسیده است. این در حالی است که رشد نقدینگی در دوره ۱۲ ماهه منتهی به اردیبهشت ۲۵٫۶ درصد بوده و این خود حکایت از افزایش مجدد آهنگ رشد نقدینگی دارد. در نمودار زیر روند رشد نقدینگی کشور در ۱۲ ماه اخیر ارائه شده است. در ترکیب نقدینگی خرادماه، سهم پول (شامل اسکناس و مسکوکات در جریان و سپرده‌های دیداری) به ۲۴٫۶ درصد رسیده است. این در حالی است که سهم پول در نقدینگی اردیبهشت معادل ۲۴ درصد بوده است. این موضوع نشانگر افزایش انتظارات تورمی و تبدیل بخشی از منابع سپرده‌های مدت‌دار بانکی (شبه‌پول) به پول داغ یا همان سپرده‌های دیداری است. سهم شبه‌پول (سپرده‌های بانکی مدت‌دار) در خرداد معادل ۷۵٫۴ درصد بوده است. مبلغ پایه پولی در پایان خرداد به ۱۱٫۱۳۰ هزار میلیارد ریال رسیده که نسبت به اردیبهشت ۱٫۸ درصد افزایش داشته ناکام بوده است.

بانک مرکزی آخرین گزارش وضعیت شاخص‌های پولی کشور را در خرداد امسال منتشر کرد. بر اساس گزارش بانک مرکزی، مبلغ نقدینگی کشور در پایان خرداد سال جاری با ۲۰٫۷ درصد افزایش به ۸٫۳۵۴ همت (هزار میلیارد تومان) رسیده است. این در حالی است که رشد نرخ نقدینگی در اردیبهشت امسال اندکی بیش از دو درصد بود و افزایش ۰۰۷ واحد درصدی رشد نقدینگی را در خردادماه شاهد هستیم. به این ترتیب، بانک مرکزی درباره تحقق اهداف ۲۵درصدی رشد نقدینگی تا حدی ناکام بوده است.

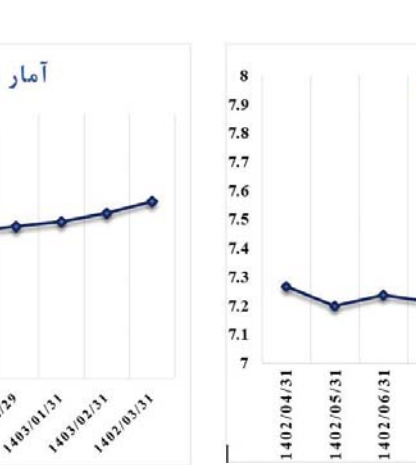
آخرین گزارش بانک مرکزی از شاخص‌های پولی در خرداد سال جاری هشدار دهنده است

شتاب رشد نقدینگی

به این ترتیب، میزان رشد نقدینگی در دوره ۱۲ماهه منتهی به پایان خرداد سال جاری به ۲۶٫۸ درصد رسیده است. این در حالی است که رشد نقدینگی در دوره ۱۲ماهه منتهی به پایان اردیبهشت ۲۵٫۶ درصد بوده و این خود حکایت از افزایش مجدد آهنگ رشد نقدینگی دارد. در نمودار زیر روند رشد نقدینگی کشور در ۱۲ ماه اخیر ارائه شده است. در ترکیب نقدینگی خرادماه، سهم پول (شامل اسکناس و مسکوکات در جریان و سپرده‌های دیداری) به ۲۴٫۶ درصد رسیده است. این در حالی است که سهم پول در نقدینگی اردیبهشت معادل ۲۴ درصد بوده است. این موضوع نشانگر افزایش انتظارات تورمی و تبدیل بخشی از منابع سپرده‌های مدت‌دار بانکی (شبه‌پول) به پول داغ یا همان سپرده‌های دیداری است. سهم شبه‌پول (سپرده‌های بانکی مدت‌دار) در خرداد معادل ۷۵٫۴ درصد بوده است. مبلغ پایه پولی در پایان خرداد به ۱۱٫۱۳۰ هزار میلیارد ریال رسیده که نسبت به اردیبهشت ۱٫۸ درصد افزایش داشته

است. در بخش ترکیب پایه پولی از حیث منابع شاهد افزایش خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی و همچنین رشد خالص مطالبات بانک مرکزی از دولت هستیم. از سوی دیگر، مطالبات بانک مرکزی از سایر بانک‌ها (که در ماه‌های اخیر بیشترین اثر را در رشد پایه پولی داشته‌اند) در ادامه روند کاهش خود در سه ماه اخیر، در خرداد نیز کاهش یافته و از ۶٫۹۳۲ هزار میلیارد ریال به ۶٫۶۸۵ میلیارد ریال رسیده است. همچنین ضرب فزاینده نقدینگی در خرداد به ۷٫۵ واحد رسیده است. این در حالی است که این نسبت در دو ماه قبل از آن یعنی اردیبهشت و فروردین ۱۴۰۳ به ترتیب ۷٫۴۳ و ۷٫۳۷ واحد بوده است. در این زمینه شاهد روند افزایشی به دلیل کاهش نسبت سپرده‌های قانونی هستیم. لازم به ذکر است که متوسط نسبت ذخیره قانونی در خردادماه معادل ۱۱٫۵۵درصد بوده است.

در نمودارهای زیر روند ضرب فزاینده نقدینگی و آمار نقدینگی در یک سال اخیر ارائه شده است:

یادداشت

۲۵ پیشنهاد فوری به وزیر نیرو

مهدی عرب‌صادق

- برنامه‌ریزی کوتاه‌مدت، بلندمدت و میان‌مدت را منطبق بر نیاز کشور و چشم‌اندازهای تعاملات بین‌المللی ببیند و اهداف کمی را معین و ماهانه به مردم و رسانه‌ها گزارش دهد و سعی کند اهداف برنامه‌ حکمرانی و دیپلماسی را جلوتر از برنامه توسعه تعیین کند.
- بر ژئوفیزیک کشور در حوزه آب و برق و گاز تسلط یابد و ادوات انتقال این سه عنصر را فقط برای انتقال نیابد و آن را شریان هوشمند حیاتی توسعه کشور بداند.
- رابطه لازم و ملزومی سوخت و برق و آب را استخراج کند و متغیرهای تعادل‌ساز را بشناسد و تابع هدف دوگانه مبتنی بر تأمین لازمه‌های رشد اقتصادی در داخل و طراحی دیپلماسی انرژی امنیت‌ساز و امنیت‌محور طراحی کند و قیود آن را دقیق کند و متغیرها را درست بشناسد.
- قانون زمینه‌ساز انرژی را حاکم بداند و از ارکان حاکمیتی و نهاد‌های موازی حقوق زیرساخت‌ساز را با جدیت و دقت مطالبه کند و لوائح بوجه و تحقق آن را از مصرانه و مجذانه منطبق بر برنامه توسعه مطالبه کند و توجه داشته باشد که برق یک کلای ارزشمند است و نه صرفاً یک خدمت و باید یقین آن حداقل به میزان تمام‌شده پرداخت شود و قانون آزادسازی تعرفه‌ها را برای مصارف مسازد الگوی مصرف یکتایی کند و عواید را خرج زیرساخت کند.
- سدهای تعارض منافع در این حوزه را شناسایی کند و این سدها را از سر راه بردارد و تعارضات آب و برق، و برق و گاز و نفت را با تدوین قانون حل کند.
- بر حقوق عام و خاص احترام بگذارد و معارض‌های زمینی و هوایی و مالکیتی شریان‌های انتقال آب و برق را بدون هزینه اجتماعی و فرصت‌سوزی‌ها و خارج از رویکرد مبتنی بر انفعال و برعکس اقتدار حاکمیتی حل‌وفصل کند.
- مردم صادق باشد و برای عبور از بحران ناترازی، مشارکت مردم را به میدان بطلبد و در زنجیره توزیع، نوع و میزان مصارف را بشناسد؛ اما برای حاکمیت چشم و مغز باشد و در انتقال نیازهای گلوگاهی، منافع بخشی و گروهی را در نظر نکیرد.
- توسعه را غالب بر مدیریت مصرف بداند و مدیریت مصرف را از سرکوب مصرف تمیز دهد؛ تفاوت CVR و کم‌فروشی را تمیز دهد؛ تفاوت کنترل فرکانس با دست‌چاچی را بداند؛ دست‌چاچی و احتیاط بی‌مورد و ظرفیت‌سوزی‌ها را از دیسپاچینگ خارج کند.
- دیپلماسی انرژی را الزام‌آور و

ضرورت امنیت ملی بداند و برای آن برنامه داشته باشد و با رینگ و لتاژی خیلی بالا هم‌زمان با تقویت و کفایت در مانور داخلی ارتباط بین‌مرزی را قدرت ببخشد.

- تاب‌آوری و قابلیت اطمینان و پشتوانه‌سازی در تأمین آب و برق را قربانی روزمره‌های فاقد برنامه نکند و شبکه برق و آب را برای بحران طبیعی، جنگ و خروج بخش‌هایی از شبکه با قابلیت کارکرد جزیره‌ای آماده کند.
- برنامه‌ریزی تولید توأم با کاستن هزینه‌ها و در سایه تقویت شبکه انتقال و تبادل و زیرساخت‌های انرژی با برنامه منفک زمستان و تابستان را بشناسد، احترام کند و اجرا کند!
- برنامه‌ریزی منطقه‌ای و آب‌هوایی در سایه برنامه‌ریزی یکپارچه و سیستمی و کلان را بداند و نقشه راه اجرا را طراحی و الزام کند.
- انرژی‌های نو و تجدیدپذیر را در برنامه راهبردی خود با رویکرد شناخت منطقه‌ای اولویت‌بندی کند و با تعامل کربدورهای یاد را سیانت و حفاظت کند و طول و عرض‌های جغرافیایی پتانسیل‌های تابشی را حریم امن و امنیت کشور بداند و آن را قدر بداند.
- سوخت‌های فسیلی و گاز را سرمایه وزارتخانه خود بداند و آن را ورودی بادآورده و رایگان نیروگاهی تلقی نکند و توسعه را توأم با بهبود راندمان و کاهش تلفات راهبری کند.
- بورس انرژی و فروش گواهی ظرفیت و قراردادهای دوجانبه را توسعه ببخشد و در ذیل آن بازار خاموشی ایجاد کند و عدم مصرف را از مشترکان خریداری کند.
- تأمین ۲۰ درصد نیاز مصرف سازمان‌ها و ادارات دولتی را از محل انرژی تجدیدپذیر الزام کند.
- ایجاد ظرفیتی نیروگاهی تجدیدپذیر را بر حرارتی ترجیح دهد و در حرارتی ارتقایی واحدهای گازی را به سیکل ترکیبی اولویت دهد و نیروگاه‌های جدید را صرفاً با کلاس F و H پیش بررد.
- توپولوژی شبکه نیاز به تغییرات حیاتی دارد و اصلاح توپولوژی را با رویکرد افزایش تاب‌آوری، کاهش تلفات و کاهش فاصله تولید و مصرف با توسعه هوشمند تولید پراکنده و تجدیدپذیر پیش بررد.
- در جهت کاهش و تغییر بارهای پرمصرف برقی از لحاظ ارتقایی تکنولوژی، بهینه‌سازی و افزایش ضریب بار روزانه و هفتگی و ماهانه برنامه‌ریزی فعال و پویا داشته باشد و با سازمان نظام مهندسی ساختمان برای قانون‌گذاری در مواردی مثل اجبار کانال‌کشی کولر آبی نیز همگام و همراه باشد.
- فرصت مدیریت را جز برای خدمت توأمان به حال و بهبود آینده نبیند و برای رسیدن به امورات حال در خدمت‌رسانی، از آینده هزینه نکند و گذشته را خوب بشناسد.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق

۸۶۰ ۳۶۱۱۹

WWW.SHARGHDAILY.IR

خبر

۱۵۰ همت درآمد وزارت نیرو خرج ناترازی برق نشد

عضو کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی گفت درآمد وزارت نیرو با افزایش قیمت برق در بخش خانگی و صنایع بالا رفته، چرا سرمایه‌گذاری مناسبی نکرده است؟ چرا شاهد نیتسیم بخش خصوصی در بخش نیروگاهی سرمایه‌گذاری کند؟ حمیدرضا صالحی در گفت‌وگو با ایلنا، درباره قطعی‌های مکرر برق توضیح داد: سال گذشته میزان ناترازی کمتر بود، با مدیریت و اعمال قطعی روی صنایع توانستیم از دوران پیک مصرف برق عبور کنیم اما امسال هم گرمای هوا و هم ناترازی افزایش یافته و در نتیجه خاموشی به منازل هم رسیده است.

او افزود: مشخص است که سال‌به‌سال مصرف برق در زمان پیک افزایش می‌یابد، زیرا گرمایش زمین در حال افزایش است و از طرفی ما در ساخت نیروگاه جدید سرمایه‌گذاری نکردیم، در بخش بهینه‌سازی اعمال مدیریت نکردیم و پروژه‌ها برای اجرای نیروگاه اجرا نشده، در نتیجه ناترازی بیشتر می‌شود و وقتی میزان تولید تغییر نکند و میزان مصرف بالا برود ناترازی بیشتر می‌شود.

دبیر کل فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته ایران گفت: با اعمال خاموشی و قطع برق صنایع توانسته‌ایم ناترازی و فاصله بین تولید و مصرف را کم کنیم. ما امسال از ناترازی حدود هفت هزار مگاوات پنج سال قبل به حدود ۱۷ هزار مگاوات رسیده‌ایم و سال آینده از این رقم بیشتر هم می‌شود.

او در ادامه با بیان اینکه اعمال خاموشی در منازل نشان‌دهنده حادثن شرایط فعلی است، تأکید کرد: باید فکری به حال آینده کرد. امیدوارم وزیر آینده ضمن پذیرش مسئولیت خود، برای این موضوع، راه‌حل داشته باشد و مشکل ناترازی برق را سال‌به‌سال کمتر کند. او نیز آبر آینده بتواند سال آینده این ناترازی را به ۱۵ مگاوات برساند و هرسال درصدی از آن را کاهش دهد، می‌توانیم بگوییم کارنامه خوبی دارد؛ اما اگر بنا دارد رویکرد کنونی را ادامه دهد سال آینده این ناترازی به ۲۲ هزار مگاوات هم می‌رسد. عضو کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی گفت: اکنون میزان نیاز از ۷۹ میلیون مگاوات هم عبور کرده و موضوع این است که بار شبکه افزایش یافته و برای این میزان مصرف، سرمایه‌گذاری صورت نگرفته است. او ادامه داد: حدود ۱۵ سال است که نه دولت و نه بخش خصوصی روی صنعت نیروگاهی سرمایه‌گذاری نکرده‌اند؛ طبیعی است که تفاوت تولید و مصرف بالا می‌رود و خاموشی به خانه‌ها هم می‌رسد. صالحی گفت: باید ریشه خاموشی‌ها در پنج سال اخیر مشخص شود. باید بگویند چرا سرمایه‌گذاری نشده و نیروگاه ساخته نشده، چرا به وعده‌ها عمل نشده است؟ او تأکید کرد: اگر از اکنون به فکر راه چاره نباشیم سال آینده شاهد خاموشی‌های گسترده‌تری خواهیم بود. دبیر فدراسیون صادرات انرژی بیان کرد: وزارت نیرو تاکنون علاقه نداشته که بخش خصوصی وارد میدان شود، چون می‌خواهد قدرت مالکیت برق دست خودش باشد؛ درحالی‌که دولت تاجر، نیروگاه‌های بخش خصوصی ۶۰ درصد و دولتی ۴۰ درصد است. به گفته او: مشکل ناترازی قابل حل است ولی دولت اختیار خود را قابل حل نداند؛ دولت‌های دنیا حضور دارند، تا وقتی در ایران خود تاجر، خریدار، فروشنده و قیمت‌گذار برق است، مشکل حل نمی‌شود. صالحی گفت: اکنون هزینه توزیع برق در کشور ما هر کیلووات ساعت، ۸۵ تومان است. وزارت نیرو هر کیلووات ساعت برق را با نرخ ۱۳۳ تومان از نیروگاه خریداری می‌کند و با نرخ ۱۵۰۰ تومان به صنایع می‌فروشد. سؤال اینکه این درآمد کجا می‌رود؟ چرا سرمایه‌گذاری صورت نمی‌گیرد؟ او تأکید کرد: وزارت نیرو امسال ۱۵۰ همت درآمد داشت، می‌توانست با این پول سرمایه‌گذاری کند. درآمد وزارت نیرو با افزایش قیمت برق در بخش خانگی و صنایع بالا رفته، چرا سرمایه‌گذاری مناسبی نکرده است؟ چرا شاهد نیتسیم بخش خصوصی در بخش نیروگاهی سرمایه‌گذاری کند؟